

Marek Karczmarzyk

Informacja o egzaminie adwokackim

Palestra 50/9-10(573-574), 290

2005

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

INFORMACJA O EGZAMINIE ADWOKACKIM

W dniach 19–21 września 2005 r. i 30 września–1 października 2005 r. przeprowadzony został przez Okręgową Radę Adwokacką w Gdańsku egzamin adwokacki, do którego przystąpiło dziewięciu aplikantów adwokackich: Bogna Krysińska, Katarzyna Marchlewska-Dąbrowska, Zbigniew Brodzki, Marcin Derlacz, Aleksander Makarewicz, Piotr Michalewski, Marcin Skromak, Sebastian Sykuna i Bartłomiej Wodyński.

Egzamin odbywał się przed komisją egzaminacyjną pod przewodnictwem Dziekana Okręgowej Rady Adwokackiej w Gdańsku, adw. Jerzego Lipskiego. W pracach komisji egzaminacyjnej uczestniczył przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, adw. Andrzej Michałowski.

Wszyscy aplikanci zdali egzamin z wynikiem pozytywnym, wykazując przy tym wysoki poziom wiedzy merytorycznej. Aplikanci adwokacy: Marcin Derlacz i Sebastian Sykuna otrzymali z egzaminu oceny celujące.

adw. Marek Karczmarzyk

IZBA ŁÓDZKA

JUBILEUSZ 25-LECIA POWSTANIA STOWARZYSZENIA ADWOKATÓW I APLIKANTÓW ADWOKACKICH

17 września br. upłynęło 25 lat od powstania w Łodzi Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich.

Początkowo łódzkie Stowarzyszenie rozszerzyło swą działalność na inne izby adwokackie i stało się ogólnopolską organizacją adwokatury, niezależną od struktur samorządu adwokackiego, a więc Rad Adwokackich i Naczelnej Rady Adwokackiej. Jakie cele i idee leżały przed stowarzyszeniem?

Powołana do życia dekretem z 24 grudnia 1918 r. Naczelnika Państwa Polskiego Józefa Piłsudskiego adwokatura (palestra) miała odegrać istotną rolę w odbudowie życia państwowego, struktur społecznych i zabezpieczeniu praw i wolności obywatelskich. Dlatego wyposażona została w szeroki samorząd obejmujący m.in. wpisywanie i skreślanie z list adwokackich i aplikantów adwokackich, kierowanie wykształceniem zawodowym i egzaminami, sądownictwo dyscyplinarne, czuwanie nad przestrzeganiem etyki zawodowej itd.

Historia adwokatury międzywojennej to proces stopniowego ograniczania samorządu w miarę pogłębiania się systemu rządów autorytarnych. Niemniej do końca II Rzeczypospolitej adwokatura korzystała z samorządu i jego podstawowych instytucji. Ograniczenie uprawnień samorządowych było następstwem swobodnego fenomenu prawnoustrojowego i konfliktu między administracją państwową a samorządem niezależnie od politycznego charakteru i kształtu ustrojowego.